

hovedet at forøge Krigsmagten, og en særlig Besvarelse af det speciellere Spørgsmaal maa derfor nødvendig gaae ud fra Forudsætningen om, at det almindeligere Spørgsmaal kan besvares bekræftende. Spørgsmaalet bliver da her navnlig, hvorvidt den stete Forøgelse af Cavalleriet er forsværlig, under Forudsætning af, at den disponible Krigsmagt overhovedet burde forøges.

Cavalleriet er baade i og for sig og forholdsviis betragtet nu hos os et svagere Baaben, end det kunde og burde være; det vilde, hvis Armeen i Krigstilfælde antoges at blive af samme Styrke, som under den sidste Krigs seneste Aar, neppe udgjøre $\frac{1}{10}$ af den hele Armeer. Tidligere havde vi 38 Escadroner Cavallerie, ved Armeeplanen af 1842 formindskedes det til 27 Escadroner og den 1ste April f. A. endelig vare i Virkelighed for Krigstilfælde kun 22 Escadroner disponible. Det er bekjendt, at Napoleon for et Land som Flandern eller Tydskland, hvormed Danmark nærmest maatte sammenstilles, ansaae $\frac{1}{4}$ for den rette og nødvendige Styrke af Cavalleriet i Forhold til Infanteriet. For de til det tydske Forbund hørende Stater er Forholdet fastsat til $\frac{1}{7}$ af hele Armeen, og medens dette altsaa navnlig gjælder for Holsteen og Lauenborg, er Forholdet i den danske Stat overhovedet neppe $\frac{1}{10}$ af hele Armeen. Det fortjener her maaskee ogsaa at anføres, at den til Udarbejdelsen af en ny Organisationsplan for Armeen nedsatte Commission alene for Danmark og Slesvig forlanger 24 Escadroner. Den Erfaring, vi gjorde i den sidste Krig, har ogsaa præcist viist os vort Cavalleris Svaghed; havde det været større, havde man kunnet angribe med Regimenter og Brigader istedetfor med Delinger, da vilde Cavalleriets Brug have givet andre Resultater; og havde vi ikke overfor os haft en Fjende (Insurgentene), der i denne Retning var ligesaa svag, vilde vi sikkert have gjort meget sørgelige Erfaringer.

Forudsætter man som nærmest truende et Angreb fra Landsiden, ville vi stedse møde en Fjende, der er betydelig overlegen i Cavallerie. Som alt anført har i Tydskland, hvorfra Danmark vel har meest at frygte, enhver Stats Armeer et forholdsviist meget stærkere Cavallerie;

og at man vil lade sig det være magtpaaliggende at have den Overmagt til sin Raadighed, har den sidste Krig viist, idet General Brittwig i 1849 havde 44 Escadroner til sin Raadighed, skjønt General Rye kun havde 12 Escadroner.

Saafernt man nærmest havde at beregne sine Forsvarsanstalter paa et Angreb fra Søsiden, vilde Utilstræffeligheden af vort Cavallerie fremtræde paa en anden Maade: Man vilde være berøvet en meget væsentlig Deel af Forsvarets Kraft, idet man var ude af Stand til ret at benytte en af de svage Sider ved et Angreb fra Søsiden — at Angriberen i Almindelighed kun er i Besiddelse af en ringe Cavalleriestyrke.

Kan det saaledes ansees velgrundet, at Regjeringen forrige Aar drog Omsorg for en Forøgelse af vort Cavallerie, staaer endnu kun det Spørgsmaal tilbage, om Maaden, hvorpaa det er steet, har været den rette, et Spørgsmaal, som maaskee bedst besvares ved at gjøre opmærksom paa de Alternativer, der ved en overfladisk Betragtning, kunde synes at have foreligget Regjeringen. Man kunde, vilde man mulig stige, have forøget Styrken af de alt tilstedeværende Cavallerieafdelinger uden at forøge Antallet af Cadrene og derved ogsaa af Officerer og Underofficerer. Dette Alternativ vilde imidlertid vistnok Enhver, der har noget Kendskab til Forholdene, allerede af den Grund forkaste, at det er aldeles uhenigtsmæssigt at gjøre Escadronerne større end de allerede ere. Det er utvivlsomt uhenigtsmæssigt for ethvert Baaben at have uforholdsmæssigt store tactiske Afdelinger, men dette gjælder dog navnlig i hvi Grad om Cavalleriet: Mandskabets meget detaillerede Uddannelse, Befalingsmændenes særegne Forhold, idet de ved dette Baaben ligesaa meget have den Bestemmelse at give Mandskabet Anvisning ved personlig Deeltagelse i Kampen som den at anføre Mandskabet, og endelig den Anvendelse, der i Felten hyppig maa gjøres af Cavalleriet i smaa Afdelinger; alt dette kræver et forholdsviist stort Antal Befalingsmænd. At gjøre Cavalleriets Afdelinger større, end de ere, vilde altsaa være at forringe dets Uddannelse, dets Bevægelighed og overhovedet dets Kampdygtighed. Der er